

VÁRAKOZÁS

Kispál Csilla

Várákozás

Oly sokáig vártam e pillanatra
Én gyarló, a térdemen,
Hogy jókedved napja rám virradjon,
Mennyei Szerelem.
Oly sokáig hittem azt,
Hogy bölcs vagyok.
Közben elmémben épültek
Gonosz magaslatok
És nőttön-nőtt a szívemen
A vastag héj,
Benne áthatolhatatlanná vált
A sötét éj.
Hányszor sarjadtak benne
Tüskés szavak
Büszkeségem védelmére,
Hogy Téged bántsanak.
Ostoba gög vert tanyát
A lelki gaz között
S türelmes, intő, szép szavad
Makacs falakba ütközött.
Végül elhallgattál könnyek közt
És rám csend ereszkedett.
Némaságba burkolózott
A kemény Szeretet.
Sugárzó, szép arcod mozdulatlanul
Arra várt, hogy rest lelkem talán megindul.
Félelem s kétség jártak át
És szívem összetört.
A legerősebb angyal használta
A legnagyobb pörölyt.
S a repedéseken át végre
Kihajtott az Ige parányi magja a fénybe.

Forrás: www.keresztenydalok.hu